

under Nr. 5 stillede Ændringsforslag gaar kun ud paa en Forandring af Lørforslagets Titel, som vil følge af det Indhold, Lovforslaget faar, hvis det foreliggende Forslag vedtages. Forslagene under Nr. 1 og 3 ere imidlertid kendte af det høje Ting, idet de ganske stemme med, hvad der vedtoges i Fjor af Landstinget. Jeg skal derfor indskrænke mig til kort at minde om deres Indhold og at fremsætte nogle faa Bemærkninger mod de Betragtninger, som i det andet Ting ere gjorte gældende mod disse Forslag.

Forslag under Nr. 1 gaar ud paa at give Kommuner, som for Fremtiden maatte ønske at ligne deres personlige Kommuneskat efter Indkomstkattelovens Regler, Bemyndigelse dertil, naar dette vedtages ad sædvanlig vedtægtsmæssig Vej. Der er derhos føjet den Bestemmelse til, at selv om en Kommune i øvrigt bliver ved Ligning efter Formue- og Lejlighedsreglerne, skulle dog nogle af Indkomstkattelovens Regler kunne bringes til Anvendelse i Forbindelse med disse Regler. Dette Forslag er fra Udvalgets Side motiveret ved, at det, i alt Fald for de større Kommuners Vedkommende, vil være, jeg tør sige næsten umuligt at ligne samtidig Statsindkomstkatten efter Indkomstkattens Regler og den kommunale Skat efter Formue- og Lejlighedsskattens Regler, og derfor har man altsaa særlig med de større Kommuner for Øje villet aabne disse en let Adgang til da at kunne ligne begge Skatter efter samme Basis. Derimod siges der i det andet Ting, at man kan ikke i denne Lov give sig af med at træffe kommunale Skattebestemmelser, og man vil derhos, hedder det, ved disse Bestemmelser forrykke de gældende Skattebestemmelser for Kommunerne, og forhindre den mellemkommunale Skatteordning. Jeg tror, at disse Betragtninger ere urigtige, og det vil allerede fremgaa deraf, at selve den Lov, vi her beskæftige os med, jo i sine Paragraffer indeholder adskillige Bestemmelser om Ordningen af de nugældende kommunale Skatteforhold. Det, som man her foreslaar føjet til, er, som jeg allerede har nævnt, i Virkeligheden nødvendiggjort ved, at Staten giver en Indkomstkattelov, og jeg kan derfor ikke se rettere, end at dette er et naturligt Supplement til de Bestemmelser, Lovforslaget i øvrigt indeholder paa dette Omraade. Heller ikke kan jeg se, at man ved disse Bestemmelser skulde forhindre en mellemkommunal Ordning,

idet Vanskelighederne ved denne Ordning jo ikke ligge i, om den ene Kommune ligner efter Formue og Lejlighed, den anden efter Indkomstskat, men ligger paa ganske andre Punkter, nemlig Bestemmelsen om de Krav, som skulle stilles til vedkommendes Skattepligt i den ene eller den anden Kommune, til den øvrige Skatteordning i Kommunen, til Størrelsen af Procenten, som ydes i Kommunen. Man har heller aldrig haft Betænkelighed ved den mellemkommunale Ordning, der finder Sted mellem Kjøbenhavn og de andre Kommuner, uagtet vi i Kjøbenhavn have Indkomstskatteregler, og de andre Kommuner have Formue- og Lejlighedsskatteregler. Jeg tror derfor, at de Indvendinger, der ere gjorte, ere ubeføjede eller ubegrundede, og jeg holder for, at det Standpunkt maa fastholdes fra Landstingets Side, at de Kommuner, i hvilke det vil være vanskeligt at forene de to Skattesystemer, maa have Ret til at kunne gaa efter Indkomstkattens Regler. Og naar jeg stærkt betoner, at det ikke er en Tvang paa nogen Kommune, men kun en frivillig Beslutning, som skal tages fra Kommunen, tror jeg trygt at kunne anbefale Landstinget at fastholde dette. — Noget lignende gælder Forslaget under Nr. 3, uagtet Omstændighederne der ere noget forskellige, idet dette Forslag jo gaar ud paa at forlange, at for Fremtiden skal hver Kommune, hvori man vil vedblive at ligne Formue- og Lejlighedsskatten efter de nugældende Regler, være forpligtet til at lade sig forbinde ved visse vedtægtsmæssige Bestemmelser til at angive nærmere de Grunde eller de Dele, hvoraf Formue- og Lejlighedsskatten bestaar. Ogsaa dette kan siges at være foranlediget ved den ny Statsindkomstkattelov; thi det vilde dog være ganske besynderligt, om man i en Kommune paa samme Tid, som man nøjagtig opgav vedkommendes Indtægt efter Indkomstkatteloven, skulde have en vilkaarlig, ukontrolleret Ansættelse ved Siden deraf af Formue- og Lejlighedsskatten. Det synes en ganske naturlig Fordring, at, naar Statsindkomstkatten træder i Kraft, skal det dog nogenlunde belyses, hvorledes det Resultat fremkommer, hvorefter man vil sætte vedkommende i Formue- og Lejlighedsskat. Og naar saa ogsaa hertil føjes, at dette er noget, der allerede nu er hændet i flere Kommuner, og derhos noget, som ogsaa skal ordnes ad naturlig, kommunal, vedtægtsmæssig Vej, kan jeg heller ikke se, at man paa dette Punkt er gaaet de kommunale Bestemmelser for nær. Jeg